

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ОДЕСЬКА НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ ХАРЧОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯКОСТІ ВИЩОЇ ОСВІТИ

**Матеріали Всеукраїнської
науково-методичної конференції
(10 - 12 квітня 2019 року, м. Одеса)**

У збірнику опубліковано матеріали Всеукраїнської науково-методичної конференції «Забезпечення якості вищої освіти», яка проходила 10 - 12 квітня 2019 року на базі Одеської національної академії харчових технологій.

Для педагогічних та науково-педагогічних працівників, докторантів, аспірантів, усіх, хто цікавиться питаннями забезпечення якості вищої освіти.

Рекомендовано до друку Оргкомітетом Всеукраїнської науково-методичної конференції «Забезпечення якості вищої освіти»

Редакційна колегія:

Сгоров Б.В.	- ректор Одеської національної академії харчових технологій, д. т. н., професор (голова редакційної колегії)
Трішин Ф.А.	- проректор з науково-педагогічної та навчальної роботи, к. т. н., доцент (заступник голови редакційної колегії)
Мардар М.Р.	- проректор з науково-педагогічної роботи та міжнародних зв'язків, д. т. н., професор
Кананихіна О.М.	- проректор з науково-педагогічної та виховної роботи, соціальних питань, оздоровлення і спорту, к. т. н., доцент
Мураховський В.Г.	- директор Навчально-методичного центру забезпечення якості вищої освіти, к. ф.-м. н., доцент
Волков В.Е.	- д. т. н., професор кафедри Вищої та прикладної математики
Корнієнко Ю.К.	- директор центру дистанційної освіти, к. ф.-м. н., доцент
Радіонова О.В.	- к. т. н., доцент кафедри Технології вина та енології
Купріна Н.М.	- декан факультету економіки, бізнесу і контролю, к. е. н., доцент
Хобін В.А.	- директор Навчально-наукового центру інформаційних технологій, д. т. н., професор
Сярова А.С.	методист Навчально-методичного центру забезпечення якості вищої освіти

Оргкомітет Всеукраїнської науково-методичної конференції «Забезпечення якості вищої освіти» може не поділяти думку учасників. Відповідальність за зміст і достовірність поданого матеріалу несуть учасники.

ОНОВЛЕННЯ МОДЕЛІ ЗДОБУТТЯ ВИЩОЇ ОСВІТИ ПРИ ВИВЧЕННІ ТЕХНІЧНИХ ДИСЦИПЛІН

Н.В. Жихарєва

Умови сучасного життя, зростаючий обсяг інформації вимагають, щоб вища школа готувала студентів, які уміють самостійно здобувати знання, виділяти головне, швидко орієнтуватися в конкретній ситуації. Реформування системи освіти в Україні набуло нині глобального характеру. Формується парадигма освіти, яка передбачає використання нових освітніх моделей, методик і технологій. Нова парадигма як пріоритетне завдання освіти передбачає орієнтацію на інтереси особистості, адекватні сучасним тенденціям розвитку [1, 2].

Сучасний рівень розвитку дозволяє синтезувати знання. При оновленні моделі здобуття вищої освіти технічних дисциплін доводиться вирішувати задачі системного аналізу, пошуку оптимального складу систем і підсистем при різноманітному забезпеченні технологічних рішень. При цьому одночасно вирішуються технічні, економічні, енергетичні, санітарно-гігієнічні й екологічні задачі.

Сучасна модель, що характеризується складною багаторівневою структурою взаємозв'язків, наявністю прямих і зворотних потоків між підсистемами, можуть розглядатися як складні кібернетичні системи, при вивченні яких використовується стратегія системного аналізу. На цій основі здійснюється синтез технологічних схем із застосуванням автоматизації.

З позицій системного аналізу вирішуються задачі моделювання, при цьому повна математична модель може бути представлена у вигляді структурної ієрархічної моделі, де на кожному рівні є опис свого класу процесів, підсистем і пристроїв. Застосування такого підходу до вивчення технічних дисциплін дозволяє цілеспрямовано використати й систематизувати результати досліджень [3, 4].

До основних положень системного аналізу, що дозволяє вирішувати зазначені задачі, можна віднести наступні: чітке формулювання мети дослідження; постановку задачі по реалізації цієї мети; визначення критерію ефективності; розробку стратегії дослідження з визначенням основних етапів рішення задачі: пропорційно-послідовне просування по всьому комплексі взаємозалежних етапів і можливих напрямків; організацію послідовних наближень і повторних циклів досліджень на окремих етапах; принцип спадної ієрархії аналізу й висхідної ієрархії синтезу.

Математична постановка задач вищої освіти містить у собі наступні основні етапи: підготовка технологічних і економічних даних для статичної обробки; побудова математичних моделей процесів і систем з визначенням

коефіцієнтів кореляції функцій і основних технологічних і конструктивних параметрів; вибір методу моделювання й реалізація рішення задач.

Найбільш трудомісткий етап рішення задач - це побудова загальної моделі системи. Вона повинна включати моделі підсистеми. Кожний процес у системі розглядається як підсистема із вхідними й вихідними параметрами. Модель кожної підсистеми включає основні змінні, які впливають на процеси кондиціонування, зв'язки між змінними у вигляді алгебраїчних, трансцендентних рівнянь, обмеження на процес у вигляді рівнянь і нерівностей, у межах якої функціонує система, виконуючи свої технологічні вимоги.

Етап формування й аналізу цільової функції є завершальним етапом постановки задачі й вибору методу її рішення (рис. 1).

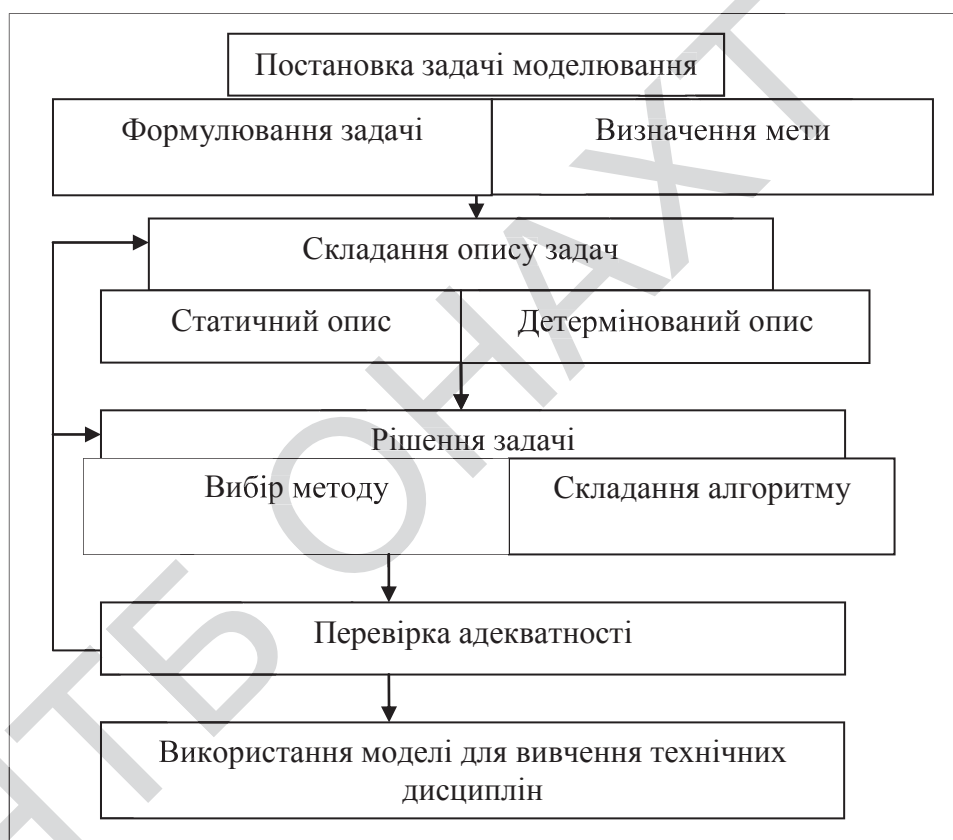

Рисунок 1. Етапи моделювання

Система вищої освіти має стати динамічнішою, гнучкішою і багатошаровою. Модель університету майбутнього має нагадувати модель гнучкої сучасної компанії, бути центром розвитку регіону, міста, кластера, індустрії, базуватися на студентоцентрованому підході до формування освітніх програм і персональних освітніх траєкторій навчання, створенні інтелектуального середовища вищого навчального закладу.

Вважаю, що для вивчення технічних дисциплін переважно використовувати модель вищої освіти, яка дозволяє скористатися гнучкістю, зручністю дистанційного курсу і перевагами традиційного навчального процесу організовувати з використанням інформаційних технологій дистанційного

комуні кування та з використанням лабораторних занять та практичних на виробництві.

Для визначення методичних, педагогічних та системних засобів вимірювання та оцінювання результатів навчання студентів слід легалізувати роботу студентів через визнання в навчальному процесі проектно-технологічної роботи студента в компанії за профілем спеціальності, яку він здобуває. Це особливо важливо для освіти за технічними спеціальностями через швидку плинність ІТ-технологій, старіння яких відбувається ще за час навчання студентів. Інший шлях - це реалізація проектно-орієнтованого професійного спрямування із залученням фахівців з індустрії та з використанням кафедр на виробництві.

Завдяки оновленню моделі та комплексному підходу до вивчення технічних дисциплін підвищується кваліфікація як викладача так і студента.

Література

1. Conzales J., Wagenaar R. "Tuning educational structures in Europe. Finalreport". 2003. [Електронний ресурс]. URL: http://tuningacademy.org/wp-content/uploads/2014/02/TuningEUI_Final-Report_EN.pdf.

2. Захарченко Н.М. та ін. Розроблення освітніх програм // Методичні рекомендації. Київ: ДП "НВЦ "Пріоритети", 2014. 56 с.

3. Сохань Л.В., Єрмакова І.Г., Несен Г.Н. Життєва компетентність особистості: посібник. К.: Богдана, 2003. 520 с.

4. Ковалюк Т.В., Пасічник В.В., Кунанець Н.В. Моделювання розвитку вищої освіти на базі компетенського підходу та особистісну орієнтованих освітніх траєкторій // Інформаційні технології і засоби навчання. 2017. Т. 61, вип. 5. С. 245-256.

ОСОБЛИВОСТІ ПРОВЕДЕННЯ ЛАБОРАТОРНИХ ЗАНЯТЬ З ФІЗИКИ ІЗ СТУДЕНТАМИ-ЗАОЧНИКАМИ

С.Н. Федосов

Правильна організація і методика проведення лабораторних занять відіграє велику роль при вивченні фізики студентами-заочниками. На стаціонарі лекції з фізики супроводжуються показом демонстрацій. Лабораторні заняття проводяться одночасно з читанням лекцій і є доповненням і поглибленням курсу фізики. У студентів заочного виду навчання такого зв'язку лекцій з лабораторними заняттями немає, і тому лабораторні заняття з фізики мають особливе самостійне значення. Роль лабораторних занять в цьому разі більш багатогранна і є головною формою навчальних занять.

Якщо серйозно продумати методику і організацію лабораторних занять, то можна надати велику допомогу студентам-заочникам у самостійному вивченні курсу фізики.

Вплив підвищення кваліфікації на професійний рівень викладачів А.Д. Салавеліс, Г.В. Дідух, О.В. Землякова	176
Проектна методика навчання іноземних мов у контексті сучасних педагогічних текстологій О.С. Зінченко, С.Я. Маслова, А.В. Руда	177
Репутаційна складова вибору закладу вищої освіти абітурієнтом О.І. Дроздов	179
Роль науково-дослідної роботи студентів у формуванні фахових компетенцій О.В. Шикіна, С.Г. Ярмоменко	180
Дуальна освіта у закладах вищої освіти: переваги та ризики Л.В. Агунова	182
Дуальна освіта: можливості майбутнього Л.О. Ланженко, Н.О. Дец, Є.О. Ізбаш, Д.В. Дец	183
Методологічний підхід до формування компетентності майбутніх фахівців у сфері акредитації випробувальних лабораторій К.І. Науменко, Н.К. Черно	184
Питання якісної підготовки фахівців-механіків технологічного обладнання М.І. Субботіна	186
Застосування проектного підходу в навчальному процесі А.Ю. Букарос	187
Питання культури мови у процесі викладання курсу «Українське наукове мовлення» Я.В. Машарова, Т.Г. Казарян, О.В. Шевчук	188
Цифрова економіка: нові орієнтири управління підприємствами І.О. Седікова, І.І. Савенко	189
Роль HR-брендингу в розвитку закладу вищої освіти К.Б. Козак	192
Напрями удосконалення підготовки фахівців управлінських спеціальностей І.М. Агесва, Є.М. Коренман, Ю.В. Дьяченко	194
Практика студентів як важлива складова якості підготовки майбутніх фахівців - менеджерів В.Д. Мужайло, І.Г. Кривоногова, В.О. Чабаров	197
Колаборація з фахівцями-практиками як шлях до інноваційного розвитку освітнього процесу О.О. Голубьонкова, М.Г. Брайко	199
Інновації у викладанні філософії Г.А. Шевченко, Ю.М. Мельник	200
Оновлення моделі здобуття вищої освіти при вивченні технічних дисциплін Н.В. Жихарєва	201
Особливості проведення лабораторних занять з фізики із студентами-заочниками С.Н. Федосов	203